

Jag har så många minnen från Stiftsgården att det är svårt att välja ut ett, mitt eget konfirmandläger, lägren med konfirmandgrupperna jag var ledare för, otaliga läget i Svenska Kyrkans Ungas regi och nu på senare år även konferenser som anställd inom Svenska Kyrkan.

Det är så otroligt vackert på gården, det är lugnt och ticosen och marängsvissen på lördagarna är något som har kommit och känns som hemma för mig.

Men det som står ut mest är ändå det här; På ett av Svenska Kyrkans Ungas läger för 11 år sedan träffade jag på Undersvik mitt livs hittills största kärlek!

Det var bal på just det här lägret och många ur min grupp pratade medan vi gjorde oss i ordning om att dem hoppades på att just denna kille som dem spanat in under lägret skulle bjuda upp dom. Självt förstod jag faktiskt inte riktigt vad tjusningen med han var utan tyckte faktiskt att hans kompis var snyggare...

Sen kom då balen och som en scen ur en 50-tals film stod vi tjejer längst med väggen mot Ljusnan i Biskops salen när han plötsligt kom och bjöd upp mig! Plötsligt förstod jag vad alla tjejer pratade om. Jag var fast i hans ögon och hans charm.

Det skulle ta oss några år till innan det blev vi. Men för mig var det alltid den där valsen i Biskopsalen på Undersvik som gjorde att jag blev förälskad i honom. Idag är vi inte tillsammans längre men varje gång jag kommer till Undersvik tänker jag på hur det pirrade i mig när han bjöd upp just mig och hur lycklig jag var när det var vi.

Christine Aveholt Franzén

Ledamot i distriktstyrelsen